

УДК 811.111

DOI <https://doi.org/10.32447/2663-340X-2020-7.14>

ФОНЕТИЧНИЙ ПІДХІД ДОСЛІДЖЕННЯ КОНЦЕПТУ *WORD*

Смаглій Валерія Михайлівна

кандидат філологічних наук,

завідувач кафедри філології

Одеського національного морського університету

вул. Мечникова 34, Одеса, Україна

В світлі фонетичного підходу вчені розглядають комбінації звуків і розрізняють звуки, що здатні функціонувати поодиноці або у центрі ланцюжка (це голосні), і звуки, які поодиноці не функціонують це приголосні. В статті детально обговорюються комбінації приголосних і голосних. В царині фонетичної теорії поняття складу також є важливим у зв'язку із вивченням просодії і у міжмовних дослідженнях ритму. Як бачимо, посилочна словникова стаття *syllable* пропонує всебічний науковий аналіз сучасних пошуків і попередніх надбань лінгвістів у дослідженні такої мовної одиниці, як склад. Цікавим є порівняння такого опису лінгвістичного феномену із не-фаховим визначенням. Статті загальних словників, передбачувано, є у багато разів лапідарнішими. При цьому на відміну від фахових статей вони торкаються не тільки звукового/вимовного аспекту складу. Попередньо ми визначили, що у зоні ближньої периферії номінативного поля *WORD* аналізу підлягають в першу чергу посилочні (шифровано виділені) слова і словосполучення із ядерних статей *word*. Серед таких слів ближньої периферії було виділено тематичне «мікрополе», в якому згрупувались номінативні одиниці на позначення мовної одиниці різного формату, які розглядаємо за ієрархічним принципом: від найменшого формату до найбільшого. Після ційно проаналізованого складу/*syllable* наступною за збільшенням формату є мовна одиниця *affix*.) Підсумовуючи характеристику аналізованого номінативного поля концепту *WORD*, який є одним із трьох складників комплексного концепту *WORD / LANGUAGE / SPEECH*, відзначимо наступне. Ядерна зона номінативного поля утворена дефініційними статтями *word*, які було виокремлено із чотирьох лінгвістичних словників.

Ключові слова: ядро, морфема, маргінальна зона, мовна одиниця, мікрополе.

Постановка проблеми в загальному вигляді та обґрунтування її актуальності. Фонетичний підхід, зокрема, оперує термінами аудіювання і пропонує теорію виділеності, згідно якої у потоці звуків одні з них є більш звучними, створюючи «піки звучності» (їх найяскравішим зразком є *голосні*), інші звуки менш звучні, вони створюють «провали» *виділеності* (зразок – *приголосні*): [*the prominence theory* argues that, in a string of sounds, some are intrinsically more 'sonorous' than others, and that each 'peak' of sonority corresponds to the centre of a syllable. These peaks are best illustrated by vowels. The less sonorous sounds provide 'valleys' of prominence, and are best illustrated by consonants].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В світлі фонетичного підходу вчені розглядають комбінації звуків і розрізняють звуки, що здатні функціонувати поодиноці або у центрі ланцюжка (це *голосні*), і звуки, які поодиноці не функціонують (це *приголосні*): [*phonological views* of the syllable focus on the ways sounds combine to produce typical sequences: sounds which can occur on their own, or at the centre of a sequence of sounds... generally referred to as *vowels*, and *sounds* which cannot occur on

their own... referred to as consonants]. В статті детально обговорюються комбінації *приголосних* і *голосних*, зокрема універсальна для всіх мов (*CV*), наприклад *say* (це *відкритий склад*) і решта можливих комбінацій *CCV* (*play*), *CCCV* (*stray*), окремо згадуються випадки утворення окремого складу приголосними, що називаються *назальним* (*button*) і *латеральними* (*bottle*): [*a consonant-vowel (CV) sequence* is a pattern which seems to be found in all languages, this type of syllable is often called an *open syllable* type. Certain consonants occur alone to form the syllable – the *nasals* and *laterals* in words such as *button* and *bottle*]. В царині фонетичної теорії поняття складу також є важливим у зв'язку із вивченням просодії і у міжмовних дослідженнях ритму: [*the notion of syllable* is widely used elsewhere in phonology, e.g. in relation to *prosody* and cross-linguistic studies of *rhythm* (see *syllable-timed language*)]. Наостанок Кристал згадує *нелінійну фонетичну* як актуальний напрямок у сучасній фонетичній [*in later approaches to phonology, the notion of syllable* has become increasingly important, especially in models of *non-linear phonology*], в якій *складова структура* корелює із *депривацією* [*syllable structure* is assigned to strings in a *derivation*].

Виклад основного матеріалу. Як бачимо, посилочна словникова стаття *syllable* пропонує всебічний науковий аналіз сучасних пошуків і попередніх надбань лінгвістів у дослідженні такої мовної одиниці, як *склад*. Цікавим є порівняння такого опису лінгвістичного феномену із *не-фаховим* визначенням. Статті загальних словників, передбачувано, є у багато разів лапідарнішими. При цьому на відміну від фахових статей вони торкаються не тільки звукового/вимовного аспекту *складу* [unit of pronunciation having one vowel sound, with or without surrounding consonants...], але і його можливої графічної презентації [one or more letters or phonetic symbols written or printed to approximate a spoken syllable]. NB! Графічні виділення в наведених зразках *загальномовних* тлумачень наші, вони не є позначками внутрішніх посилань, які багаторазово фіксуються у тлумаченнях *спеціального* видання. Попередньо ми визначили, що у зоні **ближньої периферії** номінативного поля **WORD** аналізу підлягають в першу чергу *посилочні* (шрифтово виділені) слова і словосполучення із ядерних статей *word*. Серед таких слів ближньої периферії було виділено тематичне «мікрополе», в якому згруппувались номінативні одиниці на позначення мовної одиниці різного формату, які розглядаємо за ієрархічним принципом: від найменшого формату до найбільшого. Після щойно проаналізованого *складу/syllable* наступною за збільшенням формату є мовна одиниця *affix*. Лінгвістичний словник Д. Кристала присвячує цьому посилочному слову тлумачну статтю обсягом 316 слів і містить 19 власних посилань II ступеня. Дефініція від самого початку включає термін *affix* у парадигму інших пов'язаних із ним термінів: *formative (n)*, *morpheme*, *root*, *stem*. В статті говориться, що *affix* є загальним іменем для таких *формантів*, які можуть використовуватись тільки у сполученні із іншими *морфемами* (*коренем* чи *основою*), а отже *афікси* є «зв'язаними» *морфемами*: [The collective term for the types of *formative* that can be used only when added to another *morpheme* (the *root* or *stem*), i.e. affixes are a type of 'bound' morpheme]. Загальновідоме розподілення *афіксів* у залежності від їх позиції стосовно кореня, основи відображене у статті, яка перелічує і описує *prefixes*, *suffixes*, *infixes* і додає відомості про менш знаний позиційний тип *circumfix*, або *ambifix*: [a combination of *prefix* and *suffix* (as in *en-light-en*)]. Інакший розподіл *афіксів* на *інфлекційні* і *дери́ваційні* також згадується у статті: [From an alternative point of view, affixes may be divided into *inflectional* and *derivational*

types]. У цій частині дефініції *наукового* і *загальномовного* словників є близьким. Для пересічного мовця також відомим є *несамостійний* статус *афікса* як мовної одиниці: [a *bound form attached* to the beginning or end of a word, base, or phrase or inserted within a word or base], його розподіл на *позиційні підтипи* стосовно кореня, згадуються або *префікси* і *суфікси*, або (без спеціальних назв) указуються його можливі розташування (перед, після або в середині основи). Не професійна КС також рефлектує розподіл *афіксів* на ті, що створюють *нові слова*, і ті, що є *флексіями* [serving to produce a *derivative word* or an *inflectional form*].

Звичайно, *наукова* КС набагато різнобарвніша у своїй трактовці лінгвістичних термінів. Так, зокрема Д. Кристал знайомить користувача словника із поняттям *афіксальний індекс*. Цей індекс полягає у критерії класифікації мов – в залежності від того, якими є преференції вираження граматичних відношень в мові, певні мови можуть класифікуватись як *афіксальні*. При цьому мова банту виявляється прикладом *префіксальної* мови, а латина і грецька відносяться до *суфіксальних* мов: [The number of affixes in a word has been suggested as one of the criteria for classifying languages into types (*the affix(ing) index*). Languages which express grammatical relationships primarily through the use of affixes are known as *affixing languages*, e.g. a 'prefixing' language (as in Bantu), or a 'suffixing' language (as in Latin or Greek)]. Вочевидь, українська і російська мови належать до *афіксальних* мов. Посилочна стаття *affix* містить також стисло інформацію про погляди *генеративної граматики* стосовно терміну *affix* і його використання у *формулюванні правил*, одним із яких виявляється т.зв. *афіксальні стрибки*: [*affix hopping* is an *obligatory transformational rule* which attaches an affix to the appropriate formative in a *string*: the affix 'hops' over the verb, which is adjacent to it, e.g. *-ing+go* becoming *go+ing*]. Ведучи мову про одиниці формату *афікс*, варто навести посилочну статтю *formative* (одну із небагатьох), до якої скеровує ядерна материнська стаття *word* у спеціальному словнику Routledge. Посилочна стаття є дуже невеликою за обсягом (39 слів), проте включає 6 власних посилань II ступеню. Окремі із них було розглянуто раніше у інших перехресних посиланнях інших статей нашої вибірки (*word formation*, *morphemes*, *affix*, *generative grammar*), що є свідченням різноманітного принципу побудови вербального поля наукової версії концепту **WORD**. Словник пояснює, що термін *formative* є позначенням словотвірних *морфем* і відсилає до статті

affix: [In word formation, term for bound word-forming morphemes (→ affix)]. Цим пояснення і обмежується. На додаток міститься окрема інформація стосовно значення і функцій *форманта* у генеративній граматиці [in generative grammar, the smallest linear units with syntactic function, a distinction being drawn between lexical formatives (→ lexical entry) and grammatical formatives, e.g. *table*, *red* in contrast with 'present tense,' 'plural']. У наявному складі мікрополя, в якому згрупувались номінативні одиниці на позначення мовної одиниці різного формату, що потрапили до зони **дальньої периферії** як *індивідуальні* посилки із ядерної статті *word*, значиться номінативна одиниця *variant*. Лінгвістичне значення цього слова значною мірою не співпадає із загальномовним. В лінгвістиці концепт *варіант* корелює із поняттям *ало-*: *variant* [the concept is fundamental to the notion of allo- (-phone, -morph, etc.), as illustrated by the variant forms of the past-tense morpheme (/t/, /d/, /-}d/, etc.)]. У лінгвістиці протиставляються поняття *варіант* і *інваріант*, різниця між ними полягає в тому, що перше із них стосується зміни форми мовної одиниці під впливом контексту: *variant* [a term used in linguistics to refer to a linguistic form which is one of a set of alternatives in a given context; it contrasts with invariant]. Найкрупнішою за форматом із числа номінативних одиниць, що сформувавши аналізоване мікрополе **дальньої периферії**, є *речення*. Інформація про цю мовну одиницю є очікувано великою і різнобічною: стаття має обсяг 475 слів і містить 36 внутрішніх посилань). Словник Кристала наводить визначення традиційної граматики «речення – це вираження закінченої думки», яке кваліфікує як «розмите», і констатує наявність численних структурних визначень, які запропоновані сучасними лінгвістами: *sentence* [innumerable definitions of sentence exist, ranging from the vague characterizations of traditional grammar (such as 'the expression of a complete thought') to the detailed structural descriptions of contemporary linguistic analysis]. Нагадаємо вкотре: підкреслення у фрагментах в межах квадратних дужок – це оригінальні графічні позначки, якими Д. Кристал сигналізує про можливість уточнення відповідної термінологічної одиниці в окремій статті словника. У даному випадку констатується опозиція традиційного (не фахового) VS лінгвістичного (наукового) визначення *речення* і через посилання II ступеню користувачу пропонується уразі потреби уточнити сутність кожної термінологічної парадигми (фахової і не фахової). У межах фахової, лінгвістичної парадигми характеристика мов-

ної одиниці *речення* проводиться в словнику у трьох проблемних напрямках *ідентифікація*, *класифікація* і *породження* речення [linguistic discussion of the sentence has focused on problems of *identification*, *classification* and *generation*]. У межах кожного із напрямків обов'язково визначаються *дискусійні* моменти. *Ідентифікація* речення декларується як складна з огляду на його письмову/усну презентацію [identifying sentences is relatively straightforward in the *written language*, but is often problematic in *speech*, where intonation and pause may give uncertain clues as to whether a sentence boundary exists].

Класифікація речення, як про це стверджує стаття словника, можлива у дуже різних напрямках. Може йтися про аналіз за процедурою бінарного виділення *безпосередніх складників* або (слідом за Халідеем та іншими грама-тистами) – про ієрархію *клаузів*. *Генеративна граматика* натомість аналізує (в свою чергу по-різному) напрямки *реченнєвої деривації*: [classification of sentence structure proceeds along many different lines, e.g. the binary constituent procedures of immediate-constituent analysis, or the hierarchical analyses of Hallidayan and other grammars (sentences being seen as composites of clauses...). In generative grammar, likewise, there are several models of analysis for sentence structure, with competing views as to the direction in which a sentence derivation should proceed].

Як це неодноразово констатувалось, словник акцентує увагу на *проблемних* точках теорії *речення*, серед них проблема *еліптичних речень* і т.п.: [certain analytic problems are shared by all approaches, e.g. how to handle elliptical sentences how to handle the minor, non-productive sentence types in a language (e.g. *Yes, Please, How do you do?*)]. Відносно узгодженою є позиція різних науковців стосовно класифікації *речень* на *прості VS складні* [most analyses also recognize some such classification of 'sentence patterns' into *simple* v. *complex* or *compound* types...]. *Функціональна* класифікація *речення* на типи *декларативних, питальних, імперативних і окличних* речень є також гомогенною, хоча і варіює у назвах: [most analysts agree on the need to recognize a functional classification of sentences into statement, question, command and exclamatory types. There is also widespread recognition (albeit with varying terminology) of a formal classification into declarative, interrogative, imperative and exclamative types]. З точки зору породження і функціонування *речення* цікавою є позиція певних науковців про розрізнення понять *речення* (як теоре-

тичного феномену) і висловлювання (як його фізичного утілення у мовленні): [several linguists insist on making a systematic distinction between *sentence* (a theoretical unit, defined by a grammar) and *utterance* (a physical unit, a matter of speech production or performance)]. Загальний висновок цього наукового допису – класифікації були і залишаються дискусійними і контрверсійними: [the number of formal sentence types recognized, and how they are best defined, has been and remains controversial]. На прикладі статті *sentence* ще раз наголошуємо на особливості наукового дискурсу, яка реалізується у аналізованому словнику-енциклопедії: читачу *не пропонується* будь-який кінцевий варіант вирішення жодної згадуваної дискусії. Читач *не отримує* визначення заголовного терміну (наразі терміну *sentence*). Інформаційний потенціал такого повідомлення є величезним (згадаймо 36 посилань на інші статті, кожна з яких пропонує розширення інформаційної бази далі і далі). Адекватне сприйняття такого повідомлення вимагає від читача певної теоретичної підготовки і навиків критичного мислення і узагальнення. Власні висновки він мусить робити самостійно.

Наостанок характеристики **периферійної зони** аналізованого поля згадаємо статтю *native-speaker*, посилання на яку зустрічаємо у багатьох інших статтях. Девід Кристал пояснює, що цим терміном позначають *носія мови*, тобто людину, для якої певна мова є її материнською мовою [a term used in linguistics to refer to someone for whom a particular language is a first language or mother-tongue]. В статті зауважується, що оскільки ця мова засвоюється в дитинстві, мовець володіє найбільш надійною *інтуїцією* стосовно того, яким чином використовується мова. Його оцінкам варто довіряти [the implication is that this native language, having been acquired naturally during childhood, is the one about which a speaker will have the most reliable *intuitions*, and whose judgments about the way the language is used can therefore be trusted]. Посилання II ступеню *intuitions* скеровує користувача до окремої статті *intuition*, яка не тільки містить таку саму інформацію про інтуїтивно правильне відчуття мовних конструкцій носієм мови, але і зазначає, що цим терміном позначають т.зв. *відчуття мови, скрите знання* [it is sometimes referred to as *tacit knowledge*, or *Sprachgefühl*], і нагадує, що генеративна граматика Хомського вважає інтуїцію мовця складовою даних, на які мусять зважати граматисти [Noam Chomsky sees native-speaker intuitions as part of the data which the grammar has to account

for]. Кристал згадує також феномен *двомовності* [in bilingualism one has the case of someone who has a native command of two languages (see *bilingual*)]. Через посилання II ступеню користувач може надалі поглибити свої знання про двомовність в окремій статті *bilingual*. Крім того словник містить застереження стосовно культурологічних нашарувань у семантиці терміну *native-speaker* [the term has become a sensitive one in those parts of the world where *native* has developed demeaning connotations]. Для уточнення звертаємось до загальномовного словника Oxford, який реєструє окрему семему іменної лексеми *native*, вона супроводжується стилістичною поміткою (*застаріле, образливе*) (*dated, offensive*) [a non-white original inhabitant of a place, as regarded by European colonists or travelers], словом *natives* білі колоністи/мандрівники називали місцевих мешканців, ставлячись до них зневажливо. Таким чином словник скеровує користувача до обачливого використання терміну *native-speaker* у певних сферах спілкування. Підсумовуючи характеристику аналізованого номінативного поля концепту **WORD**, який є одним із трьох складників комплексного концепту **WORD / LANGUAGE / SPEECH**, відзначимо наступне. **Ядерна зона** номінативного поля утворена дефініційними статтями *word*, які було виокремлено із чотирьох лінгвістичних словників: *A Dictionary of Linguistics and Phonetics* (2008); *Routledge Dictionary of Language and Linguistics* (2006); *Encyclopedia of Language & Linguistics* (2006); *The Online Dictionary of Language Terminology* (2013).

Периферійна зона номінативного поля **WORD** складається із номінативних одиниць, що позначають поняття, дотичні до поняття *слово/word*, про що свідчать *посилання* в ядерних статтях *word*. Із чотирьох ядерних статей нашої вибірки системою посилань користуються два словники: *A Dictionary of Linguistics and Phonetics* Девіда Кристала і *Routledge Dictionary of Language and Linguistics*. В кожній із цих двох статей є графічно виділенні слова, які за домовленістю відсилають до іншої статті цього ж видання. Це *внутрішні посилання*. Є також відсилки до праць інших учених (*References*). Це *зовнішні посилання*. Внутрішні посилання, які повторюються в статтях *word* обох словників, є *спільними* посиланнями і формують зону **ближньої периферії** поля. Факт повторюваності посилань у статтях *word* різних укладачів, на наше переконання, свідчить про особливу вагомість відповідних парцел інформації для розуміння поняття *слово*, і тому вони віднесені саме у зону **ближньої**

периферії. Таких номінативних одиниць 5, вони тлумачаться у 10 статтях двох словників. Внутрішні посилання, які в кожній із двох статей є неповторними, – це *індивідуальні* посилання. Вони формують зону **дальньої периферії**. Сюди включені номінативні одиниці, чий зміст детально тлумачиться у словникових статтях кожного із словників. Таких номінативних одиниць і відповідно тлумачних статей сумарно нараховується 38. Кожна із них, своєю чергою, містить власні внутрішні посилання (називаємо їх *посиланнями II ступеню*). Зміст кожного посилочного терміну, виділеного графічно (в наших ілюстраціях вони подаються із підкресленням), роз'яснюється у відповідних статтях, які вже формують **маргінальну зону** поля. Таких нараховуємо більше 650. Ця зона має тенденцію до подальшого розширення, оскільки її складові також скеровують користувача за власними посиланнями до інших статей і т.д. На зовнішніх кордонах **маргінальної зони** розташовані *зовнішні* посилання (*References*), їх нараховуємо 14. Вони скеровують користувача до інших джерел інформації (публікацій знаних лінгвістів), змальовуючи загальне інформативне тло наукової картини світу у секторі концепту **WORD**. Побіжно зазначимо, що певні посилання із різних статей перехрещуються одне із одним. Не всі посилання периферійних статей мають *відцентровий* вектор, себто переадресовують користувача далі за межі периферії поля (у маргінальну зону). Зокрема, у половині периферійних статей реєструємо наявність внутрішнього посилання, яке виявляється

доцентрово спрямованим, себто переадресовує користувача не далі у маргінальну зону поля, а до *центрального* (в нашому полі **ядерного**) терміну **word**. Це пояснюється довільною процедурою «входження» користувача у *інформаційний вимір* будь-якого (в тому числі лінгвістичного) словника. Адже користувач може початково звернутись за довідкою до будь-якої статті словника, від якої у разі потреби продовжити свій пошук інформації за посиланнями і звернутись до інших статей. Такий інформаційний вимір має принципово *різномну* структуру своєї організації. Окремі чарунки, із яких він сплетений, є взаємопов'язаними у *різних* напрямках. Про це також свідчать посилання різних статей, що перехрещуються одне із одним. В нашому дослідженні це були посилання від слова дальньої периферії до слова ближньої периферії або до іншого слова дальньої периферії і т.ін.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Структурування змістовних парцел, відбитих у статтях тлумачного словника, у польову конструкторію, із центром і периферією, є епістемічною процедурою, науковим прийомом, завдяки якому можемо отримати словесну оболонку досліджуваного вербалізованого концепту **WORD**. Ретельне вивчення тлумачень термінопонять, дотичних до термінопоняття *слово/word*, з логічно обґрунтованих резонів, в рамках нашого дослідження обмежується **ядерною** і **периферійною** зонами (окремо ближньої і дальньої периферії). **Маргінальна** зона заторкується тією мірою, якою вона переплетена із тлумаченнями термінопонять периферійних статей.

ЛІТЕРАТУРА

1. Козлова Л.А. Отражение этнокультурных особенностей менталитета в синтаксических категориях агентивности/неагентивности (на материале английского и русского языков). *Человек. Язык. Культура: сборник научных статей, посвященных 60-летию юбилею проф. В.И. Карасика: в 2-х частях*. Киев: Издат.дом Д. Бураго, 2013. Изд-е 2-е испр. Часть 1. С. 532–538.
2. Кубрякова Е.С. Особенности речевой деятельности и проблемы внутреннего лексикона. *Человеческий фактор в языке. Язык и картина мира*. М.: Наука, 1991. С. 141–172.
3. Кубрякова Е. С. Язык и знание: На пути получения знаний о языке: *Части речи с когнитивной точки зрения. Роль языка в познании мира*. Рос. Академия наук. Ин-т языкознания. М.: Языки славянской культуры, 2004. 560 с.
4. Попова З. Д., Стернин И. А. Когнитивная лингвистика. М.: АСТ: Восток-Запад, 2007. 314 с.
5. Теркулов В.И. Части речи и тождество номинатемы. *Человек. Язык. Культура: сборник научных статей, посвященных 60-летию юбилею проф. В.И. Карасика: в 2-х частях*. Киев: Издат. дом Д. Бураго, 2013. Изд-е 2-е испр. – Часть 1. С. 25-31.
6. Швачко С.А. Диахроническая память слов. *Человек. Язык. Культура: сборник научных статей, посвященных 60-летию юбилею проф. В.И.Карасика: в 2-х частях*. Киев: Издат.дом Д.Бураго, 2013. Изд-е 2-е испр. Часть 1. С. 166–173.
7. Biber D. et al. Longman Grammar of Spoken and Written English Forword by K. Quirk. Lnd.: Pearson Education Ltd, 1999. 1204 p.
8. Chafe W. Discourse, Consciousness, and Time. Chicago, Lnd: University of Chicago Press, 1994. 327 p.
9. Langacker R.W. Concept, image and symbol: The cognitive basis of grammar. Berlin. 1991.

МАТЕРІАЛ ДОСЛІДЖЕННЯ

1. Online Cambridge dictionary. URL: <http://dictionary.cambridge.org/dictionary/>
2. Online Webster dictionary. URL: <https://www.merriam-webster.com/>
3. Online Macmillan dictionary. URL: <http://www.macmillandictionary.com/>
4. Online Oxford dictionary. URL: <https://en.oxforddictionaries.com/>
5. The American Heritage Dictionary of the English Language, Fifth Edition copyright 2017 by Houghton Mifflin Harcourt Publishing Company. URL: <https://ahdictionary.com/word/search.html>

REFERENCES

1. Kozlova L.A. (2013) Otrazhenie etnokulturnykh osobennostey mentaliteta v sintaksicheskikh kategoriakh agentivnosti/neagentivnosti (na materiale angliyskogo i russkogo yazykov). [Reflection of the ethnocultural peculiarities of the mentality in the syntactic categories of agentivity / non-agentivity (on the material of the English and Russian languages)]. *Chelovek. Yazyk. Kultura: sbornik nauchnykh statey, posvyaschennykh 60-letnemu yubileyu prof. V.I. Karasika: v 2-h chastyah*. Kiev: Izdat. dom D. Burago, 2013. Izd-e 2-e ispr. Chast 1. S. 532–538. [in Russian]
2. Kubryakova E.S. (1991) Osobennosti rechevoy deyatel'nosti i problemy vnutrennego leksikona [The peculiarities of speech activity and problems of inner vocabulary] *Chelovecheskiy faktor v yazyke. Yazyk i kartina mira*. M.: Nauka. S. 141–172. [in Russian]
3. Kubryakova E. S. (2004) Yazyk i znanie [Language and knowledge]: *Na puti polucheniya znaniy o yazyke: Chasti rechi s kognitivnoy tochki zreniya. Rol yazyka v poznanii mira* Ros. Akademiya nauk. In-t yazykoznaniya. M.: Yazyki slavyanskoy kulturyi. 560 s. [in Russian]
4. Popova Z. D., Sternin I. A. (2007) Kognitivnaya lingvistika. [Cognitive Linguistics]. M.: AST: Vostok-Zapad. 314 s. [in Russian]
5. Terkulov V.I. (2013) Chasti rechi i tozhdestvo nominatemyi. [Parts of speech and nominateme identity] *Chelovek. Yazyk. Kultura: sbornik nauchnykh statey, posvyaschennykh 60-letnemu yubileyu prof. V.I. Karasika: v 2-h chastyah*. Kiev: Izdat.dom D.Burago. Izd-e 2-e ispr. Chast 1. S. 25–31. [in Russian]
6. Shvachko S.A. (2013) Diahronicheskaya pamyat slov. [Diachronical word memory] *Chelovek. Yazyk. Kultura: sbornik nauchnykh statey, posvyaschennykh 60-letnemu yubileyu prof. V.I. Karasika: v 2-h chastyah*. Kiev: Izdat.dom D.Burago. Izd-e 2-e ispr. Chast 1. S.166–173. [in Russian]
7. Biber D. et al. (1999) Longman Grammar of Spoken and Written English Forward by K. Quirk. Lnd.: Pearson Education Ltd. 1204 p. [in English]
8. Chafe W. *Discourse, Consciousness (1994), and Time* – Chicago, Lnd: University of Chicago Press 327 p. [in English]
9. Langacker R.W. (1991) *Concept, image and symbol: The cognitive basis of grammar*. Berlin. [in English]

PHONETIC APPROACH IN STUDYING THE CONCEPT “WORD”

Smaglii Valeriia Mykhaylivna

*Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Head of the Philology Department
Odessa National Maritime University
Mechnikov Street, 34, Odesa, Ukraine*

In the light of the phonological approach, scientists consider combinations of sounds and distinguish between sounds that can function alone or in the center of the chain (these are vowels), and sounds that do not function alone as consonants. The article discusses combinations of consonants and vowels in detail. In the field of phonology, the concept of composition is also important in connection with the study of prosody and in linguistic studies of rhythm. As we can see, the syllable segment offers a comprehensive scientific analysis of the current searches and prior acquisitions of linguists in the study of such a linguistic unit as syllable. It is interesting to compare such a description of a linguistic phenomenon with a non-professional definition. Common dictionaries are predicted to be many times lapidary. At the same time, unlike professional articles, they concern not only the audio / spoken aspect of the composition. We have previously determined that in the near-periphery zone of the nominative WORD field, paramount (font-separated) words and phrases from nuclear word articles are subject to analysis. Among these words in the near periphery was distinguished thematic "microfield", which grouped the nominative units for the designation of a linguistic unit of different format, which is considered on a hierarchical basis: from the smallest format to the largest. After the syllable composition is being analyzed, the next largest format is the affix of the linguistic unit. Summarizing the characteristics of the analyzed nominative field of the WORD concept, which is one of the three components of the complex WORD / LANGUAGE / SPEECH concept, we note the following. The nuclear zone of the nominative field is formed by the definitive articles of word, which have been distinguished from four linguistic dictionaries.

Key words: nucleus, morpheme, marginal zone, speech unit, microfield.